ఆవేశం అనర్థం!

వసుంధర

రామానికి ఆవేశం ఎక్కువని ఇంట్లో అంతా అంటారు.

తనకు ఆవేశం ఎక్కువని రామానికీ తెలుసు. కానీ ఆవేశాన్ని అదుపు చేసుకోవాలని అతనెన్నడూ ప్రయత్నించలేదు.

తన ఆవేశం తన్ను హంతకుణ్ని చేయగలదని ముందే తెలిస్తే రామం-చిన్నతనంనుంచీ ఆవేశాన్నణచుకునేందుకు ప్రయత్నించి వుండేవాడు.

రామానికి ఇద్దరు తమ్ముళ్ళు. ఒక చెల్లెలు. అతనికంటె ఒక సంవత్సరం మాత్రమే పెద్దదైన ఒక అక్క-.వీళ్ళంతా అతడి చేతిలో దెబ్బలు తిన్నవాళ్ళే!

తల్లి మీద కోపంవస్తే రామం—గిన్నెలూ, కంచాలూ విసిరేసేవాడు. తండ్రిమీద కోపంవస్తే ఇంట్లోంచి పారిపోయేవాడు.

రామం కోపం ఇంట్లోనే కాదు—బయట కూడా జోరుగానే వుండేది. స్కూల్లో అతను చాలామందిని

చితక్కొట్టాడు. చాలామంది చేత తన్నులు తిన్నాడు. టీచర్సుని ఎదిరించేవాడు.

అయితే రామం స్నేహితులెవ్వరూ అసహ్యించుకునేవారు కాదు. అతను పాఠాలు శ్రద్ధగా చదివేవాడు. క్లాసులో మంచి మార్కులు తెచ్చుకునేవాడు. అతడిది మంచి మనసని అంతా అనేవారు.

రామం పుస్తకాలు ఎక్కువగా చదివేవాడు. వాటిలోని వీరుల కథలతడిని ఎక్కువగా ఆకర్షించేవి. మితిమీరిన ఆవేశంతో—చట్టవిరుద్ధమైన పనులు చేస్తూ—మంచివారికి సాయపడుతూ—చెడ్డవారిని శిక్షిస్తూ—పాలకులకు సింహస్వప్నంగా వుండే కథానాయకులతడికి నచ్చేవారు. తనకు తెలియకుండానే అతను వారి అడుగుజాడల్లో నడిచేవాడు.

ఇతరులకు సాయపడడంలోనే అతను గొడవలు తెచ్చుకునేవాడు. అతని తత్వాన్ని కనిపెట్టి చాలామంది అతడిని ఉపయోగించుకునేవారు. తమవల్ల కాని పనులతనికి పురమాయించేవారు.

రామం క్లాసులో విశ్వనాథంగారు సైన్సు బోధించేవాడు. ఆయనంటే చాలామంది విద్యార్థులకు కోపం వుండేది. ఎందుకంటే క్లాసులో ఆయన పక్షపాతం చూపించేవాడు. డబ్బున్నవారి పిల్లలనూ, అధికారంలో వున్నవారి పిల్లలనూ, తనవద్ద ప్రయివేటు చెప్పించుకునే పిల్లలనూ ఆయన ప్రత్యేక అభిమానంతో చూసేవాడు. వాళ్ళు తప్పుచేసినా శిక్షించేవాడు కాదు. మిగతా పిల్లలు తప్పుచేస్తే కఠినంగా శిక్షించేవాడు.

ఒకరోజు రామం స్నేహితుడు సత్యనారాయణ క్లాసులో భీమారావు అనే కుర్రాడితో గొడవపడ్డాడు.

మాటామాటా పెరిగి ఇద్దరూ జుట్టూ జుట్టూ పట్టుకొని కలియబడేవరకూ వచ్చింది. ఆ సమయంలో క్లాసులోకి సైన్సు టీచరు విశ్వనాథంగారు వచ్చేరు. పరిస్థితి చూస్తూనే ఆయన న్యాయాన్యాయాలు విచారించకుండా సత్యనారాయణను క్లాసులోంచి బయటకు పొమ్మన్నాడు.

రామం వెంటనే లేచి "మరి భీమారావు సంగతేమిటి సార్!" అన్నాడు.

"ఇది క్లాసురూం. ఇక్కడ నువ్వు మాట్లాడకూడదు. కోర్టులో జడ్జిగారినీ, క్రికెట్ ఫీల్డులో అంపైర్నీ, స్కూల్లో టీచర్నీ - ఎవ్వరూ దేనికీ ప్రశ్నించకూడదు" అన్నాడు విశ్వనాథం

రామం అప్పటికి ఊరుకున్నాడు. కానీ అతడి ముఖం ఎర్రబడింది.

ఆ సాయంత్రం విశ్వనాథం స్కూల్నించి ఇంటికి వెడుతూంటే అతను దారికాశాడు. విశ్వనాథం రామానికి ఒంటరిగా దొరికాడు.

అప్పుడు రామం వయసు పదహారేళ్ళు. మనిషి బలంగావున్నా—విశ్వనాథాన్ని కొట్టేంత బలంలేదు. కానీ రామం చేతిలో రాళ్ళున్నాయి. మనసులో మొండితనం వుంది.

విశ్వనాథం వయసు నలభై వుంటుంది. మనిషి బలంగా వున్నా — దశాబ్దాలుగా వెలగబెడుతున్న మేష్టరుగిరీ ఆయన్ను నిర్వీర్యుణ్ని చేసింది. దారికాసి తన ఎదురుగా నిలబడ్డ మనిషి—ఆఖరికతడు తన విద్యార్థి అయినా సరే—ఎదుర్కొనే మనోబలం ఆయనకు లేదు.

"ఏమిటిదిది?" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"ఇది క్లాస్‌రూం కాదు. ఇక్కడ నేను నీకు పాఠం

చెబుతాను—" అన్నాడు రామం.

రామం శరీరం ఆవేశంతో వణుకుతోంది. కళ్ళు క్రూరంగా చూస్తున్నాయి. అతడి చేతిలోని రాళ్ళు వాడిగా వున్నాయి. అతను విశ్వనాధానికి కాస్త దూరంలోనే వున్నాడు.

"నీ గురువును నువ్వు మన్నించే విధానం ఇదేనా?" అన్నాడు విశ్వనాధం మేకపోతు గాంభీర్యంతో.

"సత్యనారాయణ, భీమారావు—ఇద్దరూ తప్పు చేశారు. కానీ నువ్వు సత్యనారాయణనే క్లాసులోంచి పొమ్మన్నావు. భీమారావునేమీ అనలేదు. అది అన్యాయం కాదూ?" అన్నాడు రామం.

"అన్యాయమే!" వెంటనే అన్నాడు విశ్వనాధం.

"తెలిసి కూడా అన్యాయం చేసేవాడు మంచి గురువు ఎలా అవుతాడు?" అన్నాడు రామం.

"అవడు. నేను మంచి గురువుని కాదు—" అన్నాడు విశ్వనాధం.

"అందుకే నేను నిన్ను మన్నించడంలేదు—" అన్నాడు రామం.

"నువ్వు నా మాట కూడా కాస్త వింటావా?" అనడిగాడు విశ్వనాధం.

"చెప్పుకో!" అన్నాడు రామం నిర్లక్ష్యంగా.

"భీమారావు పెద్ద ఆఫీసరుగారబ్బాయి. ఇంట్లో గారాబంగా పెరుగుతున్నాడు. అతను శిక్షను సహించలేడు. నేను శిక్ష విధిస్తే ఇంట్లో చెబుతాడు. ఆఫీసరుగారికి కోపం వస్తుంది. నాదగ్గర ప్రయివేటు మాన్పించేస్తాడు. నాకు నెలకు పాతికరూపాయలు నష్టం వస్తుంది. పాతిక రూపాయలు ఆఫీసరుగారికి లెక్కలో డబ్బుకాదు. కానీ

నాకదెంతో ముఖ్యమైనది. అది నేను వదులుకోలేను. సత్యనారాయణ సంగతి తీసుకుంటే—అతను పేదవాడు. పేదవాడి కోపం పెదవికి చేటు. ఇప్పటినుంచీ అతనికి ఆవేశాన్నణచుకోవడం నేర్పాలి. లేకపోతే జీవితంలో చాలా కష్టపడిపోతాడు. అతని మంచి కోరే నేనతనికి శిక్ష విధించాను—"

"మరి నా సంగతి?"

"నువ్వు ఇంజనీరు గారబ్బాయివి. అంచేత నీ కెంత ఆవేశమున్నా ఫరవాలేదు. ఇప్పుడు నువ్వు చేసిన పనికూడా నేను క్షమిస్తున్నాను. కానీ నీ మేలుకోరి ఒక సలహా ఇస్తున్నాను—" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"ఏమిటది?"

"నీలో ఆవేశం చాలా ఎక్కువ పాళ్ళలో వుంది. ప్రస్తుతం నువ్వు కుర్రాడివి. నీ ఆ వే శం లో నువ్వు మనుషుల్ని తిడుతున్నావు. కొడుతున్నావు. ఈ ఆవేశాన్నదుపు చేసుకోకపోతే అది ఇంతటితో ఆగదు. ఏదో ఒక రోజున నువ్వు హత్యచేసినా చేస్తావు. హత్య చేసిన పనిమనిషిని డబ్బు కూడా రక్షించలేదు—" అన్నాడు విశ్వనాథం.

రామం మ్రాన్పడిపోయాడు.

విశ్వనాథం కొనసాగించాడు—"ఏం సాధిద్దామని నన్ను కొట్టడానికి వచ్చావు? నేను నిన్నేమీ చేయలేదే? ఎవడో సత్యనారాయణకి అన్యాయం జరిగిందని నువ్వు ఆవేశపడ్డావు. అనుభవంమీద చెబుతున్నాను—ఎదుటి వాళ్ళకు జరిగిన అన్యాయం సరిదిద్దాలనుకోవడం మంచి హాబీకాదు. అలా చేయడంలో నీకు నువ్వే అన్యాయం చేసుకుంటే—అప్పుడా ఎదుటి మనిషి కూడా నీకు సాయ

పడదు___"

రామం చేతిలోని రాళ్ళు కింద పడేశాడు. కలవరపడ్డ మనసుతో అక్కణ్నించి వెళ్ళిపోయాడు.

2

విశ్వనాథంగారలా హెచ్చరించినప్పుడైనా తను జాగ్రత్తపడవలసిందనుకున్నాడు రామం. కానీ చేతులు కాలాక ఆకులు పట్టుకుని ప్రయోజనమేముంటుంది?

విశ్వనాథం అనుభవంతో చెప్పిన మాటలబద్ధం కాలేదు. రామం ఆవేశం నానాటికీ విజృంభిస్తోంది.

అయితే రామం స్వాభావికంగా ఆవేశపరుడుకాదు. అతడికలా సాగుతోంది. ఆవేశంవల్ల కలిగే అనర్థాలతడికి అనుభవంలోకి రాలేదు. ఇంట్లో అతడికి తల్లి గారాబం. అతడినెవరూ దేనికీ ఏమీ అనడానికి వీల్లేదు. మితిమీరిన ఈ గారాబం అతడిలో అహంకారాన్ని పెంచుతూ వచ్చింది. పెరుగుతున్న అహంకారం అతడి ఆవేశాన్ని పెంచుతోంది.

రామం స్కూల్లో ఫస్టుగా వచ్చాడు. కాలేజీలో ఫస్టు క్లాసు తెచ్చుకున్నాడు. డిగ్రీ వచ్చి సంవత్సరం తిరక్కుండా తండ్రి పలుకుబడి కారణంగా నెలకు ఎనిమిదివందలు వచ్చే ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు.

అతను పనిచేసే కంపెనీ మేనేజరు సుబ్బారావు. ఆయనవద్ద కూడా రామం తన ప్రవర్తన మార్చుకోలేదు. అసలే అది ప్రయివేటు కంపెనీ. అరంభంలో అలా వుంటే ఆ వుద్యోగం ఊడిపోవచ్చు కూడా. అయితే ఇక్కడ కూడా అదృష్టమో, దురదృష్టమో రామానికి కలిసివచ్చింది.

సుబ్బారావు కూతురు గిరిజ అన్నివిధాలా రామానికి

ఈడూ జోడుగా వుంటుంది. ఈ విషయం రామం తలిదండ్రులు కూడా అనుకున్నారు. వారలా అనుకోవడం వల్లనే రామానికి వుద్యోగం దొరికింది. ఎటొచ్చీ ఈ విషయం రామానికి తెలియకుండా రహస్యంగా వుంచారు—రామం వుద్యోగంలో చేరిన సంవత్సరం వరకూ.

ఈలోగా గిరిజ తాను ఫలానా అని చెప్పకుండానే రామంతో పరిచయం సంపాదించుకుంది. రామానికి గిరిజ నచ్చింది. అతడామెను ప్రేమించాడు.

రామానికి ఆవేశం ఎక్కువ. ఆ ఆవేశాన్ని రెచ్చగొట్టి అతన్ని పెళ్ళికి రెచ్చగొట్టింది. ఇదంతా నాటకమని తెలియని రామం గిరిజ గురించి ఇంట్లో చెప్పాడు. పెద్దలు వెంటనే ఒప్పుకున్నారు. పెళ్ళి జరిగిపోయింది—వైభవంగా!

ఇంతవరకూ బాగానే వుంది. ఎక్కడా రామం అహం గానీ, ఆవేశంగానీ దెబ్బ తినాల్సిన అవసరం రాలేదు. గిరిజ కూడా అనుకూలవతి అయిన భార్య. ఆవేశం లేనపుడు రామం మంచివాడు. అతడికావేశం రాకుండా చూసుకుంటే ఎప్పటికీ మంచివాడే! రామానికి ఆవేశం రాకుండా చూసుకోవడమూ, అతడికావేశం వస్తే దాన్ని ఎదుర్కోవడమూ—గిరిజకు సులభంగానే వుంది. ఇంక సమస్యలే లేవు.

సమస్యలు లేనపుడు కొంతమంది కొని తెచ్చుకుంటారు. రామం కూడా అలాగే ఓ సమస్య కొని తెచ్చుకున్నాడు. లేకపోతే అతనా ఊళ్ళో హోటల్ సంపెంగకు వెళ్ళడం ఎందుకు? అదీ భార్యతో కలిసి....

అదంతా తమాషాగా జరిగింది.

ఓ రోజు స్నేహితులతో కబుర్లు చెబుతూండగా హోటల్ సంపెంగ ప్రసక్తి వచ్చింది.

"హోటల్ సంపెంగలో బీరు అద్భుతంగా వుంటుందట. అందులో ఏదో స్పెషాలిటీ వుందట. భార్యతో కలిసి అక్కడ బీరు త్రాగడమన్నది ఒక అద్భుతమైన అనుభవం అంటారు. కానీ ఆ అదృష్టానికి మనం నోచుకోలేదు—" అన్నాడో మిత్రుడు.

"ఎందుకని?" అనడిగాడు రామం. అతనా ప్రశ్న కేవలం కుతూహలంకొద్దీ అడిగాడు. అంతేకానీ భార్యతో కలిసి హోటల్ సంపెంగలో బీరు తాగాలని అతడను కోలేదు.

"ముందు మన ఆడవాళ్ళు బీరు తాగడానికి ఒప్పుకోరు. ఓ వేళ ఒప్పుకున్నా అక్కడ బీరు చాలా ఖరీదు. గ్లాసు పదిరూపాయలు. అంతేకాక అక్కడ అన్నీ ఖరీదే! సర్వరే పదిరూపాయలకు తక్కువ టిప్పు పుచ్చుకోడంటారు—"

"ఓస్ యింతేనా?" అన్నాడు రామం—"చెప్పేలా చెబితే ఏ ఆడదైనా వింటుంది. సరదాగా తాగమంటున్నాం కానీ గంగలో దూకమనడం లేదుగదా! ఆ తాగేది కూడా మనతో కలిసి. అదీ బ్రాందీకాదు, విస్కీ కాదు. ఉత్త బీరు. ఖర్చు సంగతంటావా? ఆ అనుభవం నిజంగా అంత అద్భుతమైనదే అయితే ఓ రోజుకి వంద రూపాయలు మనవి కావనుకుంటే సరిపోతుంది. ఆమాత్రం లగ్జరీకి—అదీ ఎప్పుడో ఒక్కసారికి—ఖర్చుచేయలేకపోతే వెధవ సంపాదన ఎందుకు? ఈ వెధవ బ్రతుకు ఎందుకు?"

రామం స్నేహితుడు నవ్వి—"అంత తేలిగ్గా తీసి పారేయాకు. ఆ మాత్రం వందరూపాయలు జన్మకోసారి

అంటే ఎవరైనా ఖర్చుపెడతారు. ఎటొచ్చీ ఆడాళ్ళని ఒప్పించడం నువ్వనుకున్నంత సులభం కాదు. అదీకాక— అన్నింటికీ మించిన అసలు సమస్య వేరే వుంది—" అన్నాడు.

"ఏమిటో—అది కూడా చెప్పి ఏడు—" అన్నాడు రామం విసుగ్గా.

"చెప్పడానికేముంది? ఆ హోటల్‌కు వెళ్ళిన ఆడవాళ్ళు అక్కడ భర్తతో కాక పరాయి మగాడితో గడపక తప్పదు—"

రామంలో కాస్త ఆవేశం చోటుచేసుకుంది— "ఇలాంటి పిచ్చి పిచ్చి వాగుడు కట్టిపెట్టకపోతే— నిన్నెవరైనా సరే పల్లెటూరి గబ్బిలాయి అనే అంటారు. హోటల్ సంపెంగ—మనుష్యుల మధ్య—నాగరికత నడుమ వుంది. అంతేకానీ అడవిలో లేదు. తమకు అందుబాటులో లేనివాళ్ళపైన అభాండం వేయడం మన దేశ ప్రజల అలవాటు. నీ మాటలు నేను నమ్మను—"

"నువ్వు నమ్ము-నమ్మకపో. నా కెంతో నమ్మకమైన వ్యక్తుల ద్వారా అందిన సమాచారమిది. నేను నమ్ముతున్నాను. నమ్ముతున్నాను కాబట్టే నా భార్యతో కలిసి ఆ హోటల్‌కు వెళ్ళడం లేదంటాను—"

"అయితే ఆ హోటల్‌కి వెళ్ళిన ఆడవాళ్ళను రేప్ చేస్తారంటావా?" వేళాకోళంగా అడిగాడు రామం.

"అలాంటిదేం జరగదట. అన్నీ ఇచ్ఛాపూర్వకంగానే జరుగుతాయి. అందుకు అనుకూల వాతావరణం మాత్రం అక్కడ ఏర్పాటవుతుంది—"

"ఇదీ మరీ అసంబద్ధంగా ఉంది. నీ భార్య శీలాన్నే నువ్వు శంకిస్తున్నట్లవుతుంది-అలాంటి అనుమానం పెట్టుకుని

గనుక నువ్వా హోటల్ కి వెళ్ళకపోతే—" అని తన స్నేహితుడి ముఖం చిన్నబోయి వుండడం చూసి రామం మళ్ళీ అన్నాడు—"నేనిలా ఎందుకంటున్నానంటే—నీ భార్య పక్కన నువ్వుంటావు. ఎవ్వరూ ఆమెను బలవంతం చేయరు. అయినా ఆమె పరాయి మగాడితో అనుభవం పంచుకుంటుంది. ఇది జరుగుతుందని భయపడి నువ్వా హోటల్ సంపెంగకు వెళ్ళడం లేదు. ఈ మాటలు నువ్వా మా దగ్గర అన్నట్లు తెలిస్తే నీ భార్య ఎంత బాధపడు తుందో నువ్వే ఆలోచించు—"

"నీతో వాదన అనవసరం. నేను సమాచారం చెబితే దాన్ని నువ్వు సవాల్ గా మారుస్తున్నావు—"

"అవును సవాలే! నేను, నా భార్య సంపెంగ హోటల్ కు వెళ్ళివస్తాం—ఎంత పందెం?" అన్నాడు రామం ఉన్నట్లుండి.

మిత్రులంతా నివ్వెరపోయారు. అక్కడున్న ఎవ్వరికీ ఈ పందెం ఇష్టమున్నట్లులేదు. కానీ రామం మొండిపట్టు పట్టాడు. ఆఖరికి అతడి మిత్రులంతా తలా వందా ఇస్తామన్నారు.

"నాతో కూడా ఎవరొస్తారు? మీకు సాక్ష్యం కావాలి కదా—...." అన్నాడు రామం.

"నీ మాటంటే మాటే! నిన్ను పూర్తిగా నమ్ము తున్నాం. మాకు వేరే సాక్ష్యం అక్కర్లేదు—" అన్నారు మిత్రులంతా ఏక కంఠంతో.

"మీకు నామీద ఎంత నమ్మకం?" అన్నాడు రామం ఆశ్చర్యంగా.

"కానీ నీకే మామీద నమ్మకంలేదు. అందుకే జీవితంతో ఆటలాడే పందెం కట్టావు—" అన్నాడో

స్నేహితుడు విచారంగా.

"డియర్ ఫ్రెండ్! మనిషి మొదట తనను తాను నమ్మాలి. తర్వాత తన భార్యను నమ్మాలి. ఈ రెండూ కాదన్న వారితో నేను పందెం కట్టక తప్పదు—" అన్నాడు రామం.

3

హోటల్ సంపెంగకు రావడానికి గిరిజ ఒప్పుకోలేదు. "ఆ హోటల్‌కు మంచి పేరు లేదండీ—అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చామంటే ఆ తర్వాత నలుగురికీ ముఖం చూపించడం కూడా కష్టమవుతుంది—" అందామె.

"తీసుకు వెడుతున్నది నేను. అక్కడికి వెళ్ళడానికి డబ్బుల్లేక నలుగురూ అలా అనుకుంటే మనం ఆ మాటలకు విలువనివ్వక్కర్లేదు. నా మాట విను—" అన్నాడు రామం.

గిరిజ ఓ పట్టాన ఒప్పుకోలేదు. కానీ అతను ఆవేశపడే లోగా ఒప్పేసుకుంది.

"అంతే కాదు—అక్కడ నువ్వు నాతో కలిసి బీరు తాగాలి—" అన్నాడు రామం.

"ఆడది బీరు తాగడం మా యింటా వంటా లేదు—" అరచింది గిరిజ.

"అంటే మా యింటా వంటా వుందనా నీ వుద్దేశ్యం?" అన్నాడు రామం.

ఏమో నాకేం తెలుసని అందామనుకుంది గిరిజ. కానీ భర్త ఆవేశపడతాడని భయపడి—"మీరు తాగమంటే విషమైనా తాగేస్తాను—" అంది.

"అలాగుండాలి—భార్య అంటే!" అన్నాడు రామం ఆమెను మెచ్చుకుంటూ.

"ఏమండీ—మీరేమీ అనుకోనంటే ఓ మాట అడగనా—" అంది గిరిజ బెదురుగా.

"అడుగు—"

"ఇలా అడుగుతున్నానని మరోలా భావించకండి. ఏ మగాడూ తన పెళ్ళాన్ని హోటల్ సంపెంగకు తీసుకెళ్ళడు. ఏ మగాడూ తన పెళ్ళాన్ని బీరుతాగమని వేధించడు. ఈ రెండూ మీరు చేశారు. ఇంతకుమించి అడ్వాన్సుదా వెళ్ళరు గదా! మీ ఆవేశం మాటే నాకు భయం. అలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడితే నా ప్రాణాలైనా తీసుకుంటాను గానీ మీ మాట వినను—" అంది గిరిజ.

రామం ఆశ్చర్యంగా—"అలా అడిగావేమిటి?" అన్నాడు.

"హోటల్ సంపెంగకు ఊళ్ళో మంచి పేరు లేదండీ-" అంది గిరిజ మళ్ళీ.

"లేకపోతే లేకపోనీ—నాకలాంటి భయాలేమీ లేవు. నిజం చెప్పాలంటే ఇది మనకు మనం పెట్టుకుంటున్న పరీక్ష. నాకు నీమీదా, నీకు నామీదా నమ్మకముందన డానికి ఇంతకంటే మంచి పరీక్ష ఎందుకు?"

గిరిజ అనుమానంగా-"అసలు మనకు పరీక్ష ఎందుకు?" అంది.

"మనకు పరీక్ష అవసరముందో లేదో కూడా తెలుసుకుందుకిది పనికొస్తుంది—" అన్నాడు రామం. తర్వాత గిరిజ మరింకేమీ మాట్లాడలేదు.

ఇద్దరూ ఆ సాయంత్రం కలిసి—హోటల్ సంపెంగకు వెళ్ళారు.

హోటల్లో అడుగు పెట్టగానే ఏదో స్వర్గంలోకి అడుగు పెట్టినట్లుంది.

ఇద్దరూ డైనింగ్ హాల్‌కు వెళ్ళారు.

అదే ఓ ఇంద్ర భవనంలా వుంది. హాలునిండా ఎన్నో బల్లలున్నాయి. ప్రతి బల్లకూ అటూ ఇటూ రెండేసి కుర్చీలు.

హాల్లో చాలా టెలివిజన్‌లున్నాయి. బల్లల్నీ, టెలివిజన్నీ అమర్చిన పద్ధతివల్ల హాల్లో ఏ బల్ల దగ్గర కూర్చున్నా హాయిగా టెలివిజన్ చూడొచ్చు. టెలివిజన్లో కూడా మామూలుగా వచ్చే చెత్త కార్యక్రమాలు లేవు. చూపరులకు ఆసక్తికరంగా వుండే కార్యక్రమాలు వస్తున్నాయి. అది క్లోజ్డ్ సర్క్యూట్ టీవీ. హోటల్లో వారికి మాత్రమే ప్రత్యేకమైన కార్యక్రమాలు. బహుశా ఏ ఫారిన్ కార్యక్రమాలో విడియో టేపు రూపంలో సంపాదించి వేస్తూండి వుండాలి.

కార్యక్రమాల్లో కూడా ఎక్కడా అసభ్యత లేదు. సునిశితమైన హాస్యం, ఆసక్తి కలిగించే సన్నివేశాలున్నాయి.

రామం, గిరిజ రెండు బీర్లు ఆర్డరిచ్చారు.

గిరిజ బీరు కొద్దిగా చప్పరించి—"ఛీ కుంకుడుకాయ పులుసులా వుంది—" అంది.

"మొదట్లో అలాగే వుంటుంది. అలవాటైతే అదే బాగుంటుంది—" అన్నాడు రామం ఉత్సాహంగా చప్పరిస్తూ.

"అడుసు తొక్కి కాలు కడుక్కున్నట్లు—ఇది అలవాటు చేసుకోవడం కూడా ఎందుకు....?"

గిరిజ ప్రశ్నకు జవాబు రాలేదు. సరిగ్గా అప్పుడే బల్లకు వారిద్దరికీ ఎదురుగా ఒకతను వచ్చి కూర్చున్నాడు. అతడు నేరుగా రామంవంక చూసి—"నీ అదృష్టాన్నభినందిస్తున్నాను. నీ భార్య చాలా అందంగా వుంది—"

అన్నాడు.

రామం కాస్త ఇబ్బందిగా—"థాంక్స్—" అన్నాడు.

"అందమే కాదు. చాలా సెక్సీగా కూడా వుంది—" అన్నాడతను.

రామం ముఖం ఎర్రబడింది. తటపటాయిస్తూ—"సీ కామెంట్ నాకు నచ్చలేదు—" అన్నాడు.

"కానీ నాకు నీ భార్య నచ్చింది. ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్ ....ఇద్దరం కాసేపు....అలా...."

అతడి మాటలు పూర్తికాకుండానే రామం లేచి నిలబడి—"యూ బ్లడీఫూల్ .... గెటౌట్ ...."అన్నాడు. ఆవేశంతో అతడి శరీరం వణుకుతోంది.

"నా పేరు బ్లడీ ఫూల్ కాదు. రవికిశోర్—" అని అక్కణ్నించి వెళ్ళిపోయాడతను.

గిరిజ భర్తవంక అదోలా చూసి—"నేను వద్దంటే ఇక్కడికి తీసుకొచ్చారు. వాడన్న మాటలకు సిగ్గుతో నా వళ్ళు చచ్చిపోయింది—" అంది.

"ముందు బీరు తాగు...." అన్నాడు రామం. అతను తన ఆవేశాన్నణచుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. రవికిశోర్ వెంటనే వెళ్ళిపోవడం అతడికి కాస్త తృప్తిని కలిగించినట్లుంది.

గిరిజ ఇబ్బందిగా ముఖంపెట్టి బీరు చప్పరించసాగింది.

అయిదు నిముషాలైనా గడవకుండా అక్కడికి మళ్ళీ రవికిశోర్ వచ్చాడు. ఈ పర్యాయం అతడి కూడా ఓ అప్సరసలాంటి అమ్మాయి వచ్చింది. వస్తూనే అతను రామంవంక తిరిగి—"ఇందాకా నేను ఓ చిన్న పొరపాటు చేశాను. నేనేమీ ఆఫర్ చేయకుండా నిన్నేదో

కోరాను. మీట్ మై వైఫ్ ప్రతిమా—" అన్నాడు.

ప్రతిమ రామానికి నమస్కరించింది. రామం కూడా ఇబ్బందిగా ఆమెకు నమస్కరించాడు.

"హౌ డూ యూ లైక్ హెర్—" అన్నాడు రవికిశోర్. రామం బదులివ్వలేదు కానీ ఓరకంటితో ప్రతిమను చూసి ఆమె అందం అంచనా వేసి—చాలా అందమైనదేనని అప్రయత్నంగా అనుకున్నాడు.

"నీకామె నచ్చుతుందని నాకు తెలుసు—" అన్నాడు రవికిశోర్—"ఓ గంటసేపు ఆమె నీది. ఈమె నాది—" అంటూ గిరిజను చూపించాడతను.

"వాడ్డూయూ మీన్—" మళ్ళీ రామం ఎర్రబడ్డాడు.

"జస్టు ఎక్స్ఛేంజ్—అదీ ఓ గంటసేపు—" అన్నాడు రవికిశోర్.

రామం జవాబివ్వకుండా క్రూరంగా రవికిశోర్ కళ్ళలోకి చూశాడు.

"అలా చూడకు మిస్టర్! నేను చాలా న్యాయంగా మాట్లాడుతున్నాను. నీకీ వ్యవహారం కొత్త కావచ్చు. అంతమాత్రాన మరీ అంత బెట్టు చేయకూడదు. కావాలంటే ఎక్స్ట్రాగా డబ్బు కూడా స్తా. ఎంతైనా ఐవ్వాగల సరుణ్ణి. జస్టు—మీ ఆవిడంటే మోజుపడ్డాను...." అన్నాడు రవికిశోర్.

"పెళ్ళైన ఆడది చెల్లెలాంటిదని తెలియదా నీకు—" అన్నాడు రామం తన్నుతాను నిగ్రహించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ.

"అలా అనుకునేవాడెవడూ ఈ హోటల్ సంపెంగకు

రాడు. ఇక్కడికి వచ్చేదే ఎక్స్ఛేంజి కోసం. అలాటప్పుడు నువ్విలా నీతులు వల్లిస్తే ఎలా? అందులోనూ నీ భార్యను చెల్లెలిలా భావించడం మరీ కష్టం—" అంటూ గిరిజను అంగ వర్ణన చేయనారంభించాడు. ఆ వర్ణనలో రవంత అసభ్యత కూడా లేకపోలేదు.

గిరిజకు ఈ సంభాషణ చాలా ఇబ్బందిగా వుంది. కానీ అది కోరి తెచ్చుకున్న సమస్య. అందువల్ల తానేమీ మాట్లాడకుండా టెలివిజన్ కేసి దృష్టిసారించింది. టెలివిజన్లో ఏదో బాక్సింగ్ పోటీ జరుగుతోంది. పోటీ చాలా ఆసక్తికరంగా వుంది. వున్నట్లుండి ఓ బాక్సర్ తన రెండు చేతుల్నీ వేగంగా కదిపి అవతలవాడి ముఖంపై రెండు బ్లోస్ ఇచ్చాడు. అవతలి బాక్సర్ కుప్పలా కూలిపోయాడు.

అయిదారుగురు మనుషులు పరుగున తమవైపు వస్తున్న చప్పుడు విని గిరిజ అటు చూసింది.

నేలమీద రవికిశోర్ పడివున్నాడు. అతడి భార్య అతడి పక్కనే కూర్చుంది. రామం కోపంగా రవికిశోర్ వంక చూస్తూ— "ఇంకా వాగావంటే చంపేస్తాన్రా రాస్కెల్—" అన్నాడు.

వచ్చిన మనుషులు రామం చేతులు పట్టుకుని— "వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్స్" అన్నారు.

"నేను కాదు. ఇతను అంతా నాన్సెన్స్ మాట్లాడుతున్నాడు—" అన్నాడు రామం.

రవికిశోర్ లేచి కూర్చున్నాడు. రామం జరిగింది క్లుప్తంగా వాళ్ళకు చెప్పాడు.

"దాందేముంది సార్—ఇష్టముంటే ఒప్పుకుంటే సరిపోతుంది. లేదా—ఇష్టంలేదని చెప్పండి. ఇక్కడ మనిషికి

ఏమైనా మాట్లాడే స్వతంత్రముంది. కానీ ఎవర్నీ ఎవ్వరూ బలవంతం చేయరు. ఇష్టపడని స్త్రీని పురుషుడు తాకనైనా తాకడు. కానీ మామూలుగా బయట మాట్లాడలేని ఏమాట అయినా చెప్పవచ్చు. ఇది హోటల్ సంపెంగ చేస్తున్న ఓ వినూత్న ప్రయోగం. ఆడవాళ్ళచేత చెప్పుదెబ్బలు తినకుండా వాళ్ళ గురించి మీకు తోచిన మాటలు—అవి ఎంత అసభ్యంగా ఉన్నా సరే—చెప్ప గలగడం—ఓహ్-అలాంటి అనుభవం మీకెక్కడ దొరుకు తుంది?" అన్నాడో మనిషి.

"కానీ ఇతను నా భార్యను వర్ణిస్తున్నాడు—"

"వర్ణించనివ్వండి. మీరూ అతడి భార్యను వర్ణించండి. ఆమెనే కాదు. ఈ హోటల్లో వున్న ఏ స్త్రీ దగ్గరకైనా వెళ్ళి మీరామెను యథేచ్ఛగా వర్ణించవచ్చు. ఎవరైనా ఒప్పుకుంటే అనుభవం కూడా పొందవచ్చు. పశుబలాన్ని చూపి బలవంతం చేయడం ఒక్కటే ఇక్కడ సహించ పడదు—" అన్నాడు హోటల్ మనిషి.

రామం రవికిశోర్ భార్యవంక చూశాడు. ఆమె నిజంగా చాలా అందంగా వుంది. కొద్ది క్షణాలు ఆమె తనిది కావడం కోసం ఏమైనా చేయవచ్చు ననిపిం చింది. మగవాడికి పరాయి స్త్రీ ఆకర్షణ చాలా బల మైనది. రామం ఎదురుగా ఓ అందమైన పరాయి స్త్రీ నిలబడి వుంది. ఆమె అతనిది కావడానికి అభ్యంతరమేమీ లేదు. కానీ ఒకే ఒక చిన్న షరతు....

రామం, రవికిశోర్ వంక చూశాడు. అతడు గిరిజవంకే చూస్తున్నాడు. ఆ కళ్ళనిండా ఆకలి....

రామం చటుక్కున గిరిజ చేయి పట్టుకొని—"మిస్టర్ రవికిశోర్! ప్రస్తుతానికి నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. కానీ

ఇంతటితో నిన్ను వదిలిపెడ్తాననుకోకు. నీ చావు నా చేతుల్లో రాసిపెట్టి వుంది—" అన్నాడు.

అప్పటికా హోటల్ మనుషులు వెళ్ళిపోయారు.

"నువ్వు నన్ను చంపే మాటైతే ఇలా వృధాగా అరవకు. నలుగురూ వింటే అదే సాక్ష్యమై నీ పీకను చుట్టుకుంటుంది. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. బీ స్పోర్టివ్. స్పోర్టివ్‌గా ఉండలేకపోతే ఇలాంటి హోటల్సుకు రాకు" అన్నాడు రవికిశోర్.

4

రామం స్నేహితులిచ్చిన డబ్బు తీసుకోలేదు.

"మీరు చెప్పింది నేను సరిగ్గా అర్థంచేసుకోక పందెం కట్టాను. అసలు నేనా హోటల్‌కు వెళ్ళకుండా వుండవలసింది. అలా వెళ్ళడంవల్లనే నేనో వెధవకి నా భార్యని అంగాంగ వర్ణన చేసే అవకాశమిచ్చాను. ఆ రాత్రంతా నా భార్య ఏడుస్తూ కూర్చుంది—" అన్నాడు రామం.

"నువ్వు చెప్పేది వింటూంటే నాకా హోటల్ మీద మోజు కలుగుతోంది రామం! పెళ్ళాలతో కాకుండా ఒంటిగా ఓసారి ఆ హోటల్‌కు వెళ్ళి మన నోటి దురద తీర్చుకువద్దామా?" అన్నాడో స్నేహితుడు.

"ఆ హోటల్‌కు జంటలే వెళ్ళాలి!" అన్నాడు రామం.

"ఆ జంట భార్యా భర్తలై తీరాలని కూడా ఉందా?" అడిగాడా స్నేహితుడు.

"వున్నట్లు లేదు—" అన్నాడు రామం సాలోచనగా.

"అయితే మనకు జంటల్ని నేను సంపాదిస్తాను.

ఓసారి అక్కడకు వెళదాం—" అన్నాడా స్నేహితుడు.

"నీతికన్నా అవినీతి ఎంత బలమైనది—" అన్నాడు రామం నిట్టూరుస్తూ. అతను వాళ్ళతో హోటల్‌కి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకోలేదు. అలాంటివి తనకు చాలా అసహ్యమని చెప్పాడు.

"ఎందుకని?" అన్నాడో స్నేహితుడు.

"నీ భార్యని ఓ పరాయి మగాడు నీ కళ్ళెదుట అంగాంగ వర్ణన చేసి తప్పించుకోవడమన్నది — ఎంత బాధాకరమో—అనుభవంలోకి వస్తే కానీ తెలియదు ..." ఆవేశంతో రామం పిడికిళ్ళు బిగిశాయి.

"అంగాంగ వర్ణన అంటే....అసభ్యంగా కూడా ఉండాలా?" అన్నాడా స్నేహితుడు.

"అసభ్యత తప్ప మరొకటి అందులోలేదు. శరీరంలో ఏ భాగమూ వదిలిపెట్టబడలేదు. నా భార్యకు బట్టలు విప్పుకుని నిలబడ్డ అనుభూతి కలిగి సిగ్గుతో చచ్చిపోయిందిట—" అన్నాడు రామం.

ఇంకెవ్వరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. కాసేపు అక్కడ మౌనం రాజ్యమేలింది.

"ఒక స్నేహితుడు నెమ్మదిగా—ఇప్పుడేం చేద్దామనుకుంటున్నావ్?" అనడిగాడు.

"ఆ రవికిశోర్ అంతు చూద్దామనుకుంటున్నాను—" అన్నాడు రామం.

అన్నాడు కానీ ఆ పని ఎలా చేయాలో అతడికి తెలియడంలేదు. హోటల్లో వున్నప్పుడు అతడి ఆవేశం పనిచేయలేదు. నలుగురు మనుషుల బలం ముందు అతడి ఆవేశం తలవంచింది. తర్వాత అతడు రవికిశోర్ గురించి ఆచూకీ తీస్తూనే వున్నాడు.

రవికిశోర్ పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. అతణ్ని ఒంటరిగా కలుసుకోవడం అసాధ్యం. అతన్ని చంపాలంటే మళ్ళీ హోటల్ సంపెంగకే వెళ్లాలి. అయితే అక్కడ మరొకడు తన భార్యకోలికివస్తే....

ఇలా ఒక్కొక్కరే తన భార్య అందాన్ని గుర్తించి-ఎక్స్‌రే కళ్ళతో ఆమెను చూడడం రామానికిష్టంలేదు. అదీకాక హోటల్ సంపెంగలో తన ఆవేశం పని చేయదు. రవికిశోర్‌ని కలుసుకుంటే వేరే ఎక్కడైనా—తను మీదపడి చంపగలిగే విధంగా కలుసుకోవాలి.

రామం ఈ విషయం భార్యతో కూడా చర్చించాడు.

"ఎందుకండీ పెద్ద గొడవ. తప్పు ఆయనదీ కాదు. తెలిసి ఆ హోటల్‌కు వెళ్ళడం మన తప్పు. మీరు హత్యల గురించి ఆలోచించకండి. నాకు భయం వేస్తోంది" అంది గిరిజ.

5

రామానికి ఒక చక్కటి ఉపాయం తోచింది. రవికిశోర్ గురించి అతడికో కొత్త సమాచారం తెలిసింది.

రవికిశోర్‌కు విలియమ్స్ అనే బ్రోకరొకడున్నాడు. డబ్బాశ చూపించి వాడు రవికిశోర్ దగ్గరకు ఆడవాళ్ళను తీసుకు వెడుతూంటాడు. తనకు నచ్చిన ఆడవాళ్ళ గురించి ఆయిదారు వేలదాకా సులభంగా ఇస్తాడు రవికిశోర్. విలియమ్స్‌కూ కూడా మంచి కమిషనే ముడుతుంది.

తనకు నచ్చిన అమ్మాయిలతో సుఖపడేందుకు రవికిశోర్‌కు ఒక ప్రత్యేకమైన బంగళా వుంది. రవికిశోర్ అమ్మాయిలతో కలిసి అక్కడకు వెళ్ళినపుడు బంగళాలో ఇంకెవ్వరూ ఉండకూడదు. ఆఖరికి వాచ్‌మాన్ కూడా! అది శాసనం ...

దీనిగురించి రామం కష్టపడి తెలుసుకున్నాడు. త్వరగా అతడి పథకం రూపొందింది. రామంతో నిమిత్తంలేకుండా గిరిజ, రవికిశోర్ కు తన అభీష్టం తెలియబర్చి విలియమ్స్ ద్వారా ఆ ఇంటికి వెళ్లాలి. అక్కడ రామం రవికిశోర్ ను సఫా చేస్తాడు. అయితే అందుకు గిరిజను ఒప్పించాలి.

ఉత్సాహంగా ఇంటికి వెళ్ళాడు రామం రోజుకంటె ముందుగా.

అతను వెళ్ళేసరికి వీధి తలుపులు బార్లా తెరిచి వున్నాయి. గిరిజ అశ్రద్ధను అప్పటి ఉత్సాహంలో అతను మన్నించగలిగాడు. తలుపులు తనే దగ్గరగా వేశాడు.

అప్పుడతనికి బెడ్రూంలోంచి మాటలు వస్తున్న వైనం తెలిసింది.

రామం ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆ మాటలు ఒక పురుషుడివి. అదీ పరిచితమైన కంఠంలాగే వుంది.

రామంలో అప్పుడే ఆవేశం చోటుచేసుకుంది. జరుగుతున్నదేమిటో తెలుసుకోవడం కోసం అతను నెమ్మదిగా వెనక నడిచి పడకగది గుమ్మం చేరాడు.

గుమ్మం దగ్గర్నుంచి లోపల మనుషులు అతడికి కనిపిస్తున్నారు. వాళ్ళకు తను కనిపించకుండా అతను జాగ్రత్తపడ్డాడు.

లోపల గిరిజ నిలబడి వుంది. ఆమె కెదురుగా నిలబడి వున్న వ్యక్తిని రామం గుర్తుపట్టాడు. అతను రామం స్నేహితుడు పద్మనాభం. అతడి చేతిలో రివాల్వర్ వుంది.

"నన్ను తప్పుగా అర్థంచేసుకోకు గిరిజా! మొదట్లో నీపై నాకు ఎటువంటి దురభిప్రాయంలేదు. కానీ నువ్వు హోటల్ సంపెంగకు వెళ్ళాక—రవికిశోర్ నిన్నెలా

వర్ణించాడో రామం చెప్పాడు. ఆ వర్ణన నా కళ్ళముందు మెదిలింది. ఒక్కసారి నిన్ను ఆ వర్ణనల ప్రకారం చూడాలనుంది. నిజంగానే నీ సౌందర్యం అపురూపం. నిన్నలా చూడని జన్మ వ్యర్థం. త్వరగా నాకోరిక తీర్చు. ఓ పట్టాన నా మాట వినవనే భయంతో ఈ రివాల్వర్ కూడా తెచ్చుకున్నాను. రామం వచ్చేలోగా నేను వెళ్ళిపోవాలి. ఆలస్యం చేయకు. ప్లీజ్ — క్విక్!" అంటున్నాడు పద్మనాభం.

ఆ క్షణంలో రామానికొచ్చిన ఆవేశమింతా అంతా కాదు.

"రాస్కెల్ — మిత్ర ద్రోహీ!" అంటూ ఒక్క ఉదుటున గదిలోకి వెళ్ళి పద్మనాభం పీక పట్టుకున్నాడు. ఈ హఠాత్సంఘటనకు పద్మనాభం చేతిలోని రివాల్వర్ జారి పడిపోయింది. అతడికి మాట్లాడే అవకాశం లేకుండా రామం చేతులు అతడి మెడచుట్టూ బిగుసుకున్నాయి. పెనగులాడేందుకు అతడి శరీరం ప్రయత్నించేలోగానే అతడి సర్వశక్తులూ క్షీణించసాగాయి. కొద్దిక్షణాల్లో అతను కుప్పలా నేలకూలాడు.

"చచ్చిపోయాడేమోనండీ—" అంది గిరిజ.

అప్పటికి రామం ఆవేశం కాస్త తగ్గింది. అతను చటుక్కున వంగి పద్మనాభం ముక్కు దగ్గర వేలుపెట్టి చూశాడు. శ్వాస ఆడుతున్నట్టులేదు. అదే పైకి అన్నాడతను.

"ఆఁ" అంది ఓ కంఠం. అది గిరిజది కాదు. అప్పుడు రామం అటు చూశాడు.

గుమ్మం దగ్గర ఓ యువకుడు నిలబడివున్నాడు. అతడు పీలగా వున్నాడు. కళ్ళలో భయం కనబడుతోంది.

మనిషి నిశ్చేష్టుడైనట్లు కనబడుతోంది. చేతిలోని ఏదో పుస్తకం నేలజారింది.

"ఎవర్నువ్వు?" అంటూ రామం అతన్ని సమీపించాడు. ఇప్పుడు రామంలో ఆవేశం లేదు. భయముంది.

ఆ యువకుడు ఉలిక్కిపడి—"నేను.... నేను.... నేనేమీ చూడలేదు...." అన్నాడు.

"ఎవర్నువ్వు?" రామం తన ప్రశ్నను రెట్టించాడు. అతని కంఠం వణుకుతోంది.

"చందా కోసం వచ్చాను. తోయగానే తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. మీరు గుమ్మం దగ్గరుంటే దొంగేమో ననుకున్నాను. లోపలకు వెళ్ళగానే నేనూ గుమ్మందాకా వచ్చాను. తర్వాత....తర్వాత .... నేనింకేమీ చూడలేదు...." అన్నాడా యువకుడు.

రామం చటుక్కున ఆ యువకుడి చేయిపట్టి లాగి— "లాభంలేదు. నిన్ను చంపేయాలి" అన్నాడు. అయితే చంపడానికి అవసరమైన ఆవేశం అతడిలో వున్నట్లులేదు.

"ప్లీజ్—నన్ను వదిలిపెట్టండి. నేను మీకేమీ హాని చెయ్యను—" అన్నాడా యువకుడు.

"లాభంలేదు. జీవితంలో తొలిసారిగా నేను చేసిన హత్యను నువ్వు చూశావు. నన్ను నేను రక్షించుకోవడం కోసం నిన్ను చంపక తప్పదు—" అన్నాడు రామం.

"ఎలా వచ్చానో—అలా వెళ్ళిపోతాను. నేను మీ ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన విషయమే మర్చిపోతాను. దయతో నన్ను వదిలిపెట్టండి—" అన్నాడాయువకుడు.

మరో హత్యచేసే ధైర్యం రామానికి లేదు. ఇతణ్ణి వదిలితే ఏమవుతుందోనని భయంగా వుందతనికి. ఏమీ తేల్చుకోలేని సందిగ్ధావస్థలో అతనుండగా ఆ యువకుడు

చటుక్కున రామం చేతిపట్టు విడిపించుకుని పారి పోయాడు. రామం అతణ్ని తరమాలనుకున్నాడు కానీ అది అనవసరంగా అందరి దృష్టినీ ఆకర్షిస్తుందని భయ పడ్డాడు. వీధిలో ఒకరి వెనుక ఒకరు పరుగెడుతూంటే— తనమీదే హత్యా నేరం బయటపెట్టినట్లవుతుంది.

రామం వీధి తలుపులు గడియపెట్టి లోపలికి వచ్చాడు.

"ఏమండీ—ఈయన చచ్చిపోయాడండీ—" అంది గిరిజ ఏడుపు కంఠంతో.

"అంటే....అంటే.... నేను హత్య చేశానా?" అన్నాడు రామం. అతనిప్పుడు పూర్తిగా మామూలు మనిషయిపోయాడు. చతికిలబడి మోకాళ్ళమీద తల పెట్టుకుని ఏడవసాగాడు.

గిరిజ ఏం చేయాలో తోచక అటూ యిటూ చూడ సాగింది. అప్పుడామె దృష్టిని అక్కడ కిందపడివున్న పుస్తకం ఆకర్షించింది. చటుక్కున నడిచి ఆ పుస్తకం అందుకుంది.

అది రసీదుల పుస్తకం. ఆ యువకుడు చందాతీసుకున్న వారికీ పుస్తకంలోంచి రసీదులిస్తున్నాడన్న మాట! ఆమె పుస్తకాన్ని అటూ యిటూ తిప్పిచూసింది.

పుస్తకం వెనుక ఓ చిరునామా వుంది. కె. సుబ్బా రాయుడు, సోషల్ వర్కర్ అని రాసివుంది. చిరునామా ఇంటి నంబరుతో సహా వివరంగా ఉంది. గిరిజ చందాల పుస్తకం తెరిచి చూసింది. ప్రతి డూప్లికేటుమీదా సుబ్బారాయుడన్న సంతకం వుంది.

అంటే ఆ యువకుడే సుబ్బారాయుడన్నమాట— అనుకుంది గిరిజ. ఈ విషయం చెప్పడానికి ఆమె భర్త దగ్గరకు పరుగెత్తింది. కానీ అతనామె ఏం చెప్పినా వినే

సితిలో లేదు. అలా ఆగకుండా ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు.

గిరిజ అతణ్ని ఓదార్చసాగింది—"ఏమండీ—జరిగింది జరిగిపోయాక ఇప్పుడు ఏడ్చి లాభమేమిటండీ—ముందేం చేయాలో ఆలోచించాలి...."

"నేను హత్య చేశాను గిరిజా—ఇప్పుడు నేను హంతకుణ్ని. నన్ను చూస్తే నీకు భయం వేయడంలేదూ—ఒళ్ళంతా కంపరంగా లేదూ—"అన్నాడు రామం ఇంకా ఏడుస్తూనే.

"ఒక ఆడదాన్ని ఆమె అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా—అనుభవించాలనుకునే పద్మనాభంలాంటి వ్యక్తి—హంతకుడికంటె భయంకరమైనవాడు. ఆడదానికి మానభంగం కంటె జుగుప్సాకరమైన అనుభవం వుండదు. అలాంటి వ్యక్తినుంచి, అలాంటి అనుభవంనుంచి నన్ను రక్షించిన మీరు నాకు దేవతాస్వరూపులు. నిజానికి రవికిశోర్ పద్మనాభంకంటె వెయ్యిరెట్లు మెరుగండీ! అతడు మనల్ని ఆ హోటల్ నిబంధనల మేరకు మాత్రం అవమానించాడు. వీడు అన్ని నిబంధనలూ అతిక్రమించాడు. వీడికిది తగిన శిక్షే అనుకుంటాను...." అంది గిరిజ.

అప్పుడు రామానికి తను రవికిశోర్ని చంపాలని పథకం వేసుకోవడం గుర్తుకొచ్చింది. అది చెప్పాలన్న ఉత్సాహంతోనే ఇంటికి పెందరాళే వచ్చాడు. అలా రావడం వల్లనే గిరిజ శీలం సంరక్షించబడింది. రవికిశోర్ తన భార్యను కోరాడు—కానీ అందుకు అనుమతికూడా తీసుకోదలిచాడు. పద్మనాభం అలాకాదు. గిరిజ అనుమతితో కూడా నిమిత్తంలేకుండా ఆమెను అనుభవించదలిచాడు. రవికిశోర్‌ను తను చంపాలని అనుకోవడం గిరిజను పద్మనాభం బారినుండి రక్షించింది.

అది సరే!....తను నిజంగా రవికిశోర్‌ను హత్యచేయ గలిగి వుండేవాడా?

ఆవేశం తనను హత్యకు పురిగొల్పుతోంది తప్పితే.... హత్యచేసి తట్టుకునే మనోబలం తనకు లేదు.

పద్మనాభాన్ని తను చంపాలని అనుకోలేదు. కానీ చంపేశాడు.

"గిరిజా! ఇప్పుడేం చేయాలి?"

భర్త అధైర్యపడుతూంటే గిరిజకు జాలివేసింది.

6

భార్యాభర్తలిద్దరూ నిదానంగా ఆలోచించి తదుపరి కార్యక్రమం నిర్ణయించారు.

అనుకోకుండా తను ఎక్కడికో బయల్దేరవలసి వచ్చిందనీ—వారం రోజుల్లో తిరిగొచ్చాక వివరాలన్నీ చెబుతాననీ పద్మనాభం భార్యకు రాసిన విధంగా ఓ వుత్తరాన్ని గిరిజ తయారుచేసింది. వుత్తరం చాలా హడావుడిగా రాసినట్లు రాసింది. వుత్తరాన్ని రామం పోస్టుచేసి వచ్చాడు.

ఈ వుత్తరం అందుకుంటే వారం రోజులదాకా పద్మనాభం భార్య అతడి గురించి ఆలోచించదు. కేసు ఎంత పాతపడితే తమకు అంత మంచిది. తిరగతోడడం పోలీసులకు అంత కష్టమవుతుంది. అదికాక పద్మనాభం భార్య వెంటనే ఎలాగూ పోలీసుల దగ్గరకు వెళ్ళదు.

భార్యాభర్తలిద్దరూ కలిసి కష్టపడి దొడ్లో నిలువెత్తు లోతున గొయ్యి ఒకటి తీసి పద్మనాభాన్ని అందులో పాతిపెట్టారు. ఎక్కడా ఆనవాలు దొరక్కుండా గొయ్యిని బాగా కప్పెట్టేశారు.

తర్వాత రామం అడ్రస్ పట్టుకుని సుబ్బారాయు

డింటికి వెళ్లాడు.

సుబ్బారాయుడి భార్య కాబోలు—ఓ యువతి వచ్చి తలుపు తీసింది. ఆమెను చూసి రామం ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె పేరు సుమతి. చదువుకునే రోజుల్లో రామం తలిదండ్రుల పక్కింట్లే ఆమెది. ఇద్దరూ మంచి స్నేహంగా వుండేవారు. రామం ఆమెను స్వంత చెల్లెలికంటె అభిమానంగా చూసుకునేవాడు. కాలేజీ చదువుల కోసం రామం ఊరొదిలిపెట్టేక మళ్ళీ వాళ్ళు కలుసుకోలేదు.

నువ్వా అంటే నువ్వా అనుకున్నారిద్దరూ.

సుబ్బారాయుడు ఇంట్లోలేడు.

"ఎలావుంది మీ ఆయన ఒంట్లో?" అనడిగాడు రామం కాసేపు కబుర్లయ్యాక.

"ఇంటికొచ్చి హడావుడిగా బైటకు వెళ్ళిపోయారు. మనిషి కంగారుగా వున్నారు—" అంది సుమతి.

"నీకేమీ చెప్పలేదా?"

"లేదు...."

రామం నిట్టూర్చాడు. అయితే అప్పుడే గండం గడిచిందనుకునేందుకు లేదు. సుబ్బారాయుడు హడావుడిగా బైటకు వెళ్ళడానికి కారణమేమిటి? అతను పోలీస్ స్టేషన్‌కు వెళ్లాడా?

రామం చందా రసీదుల పుస్తకం సుమతికి అందించి—"నీ భర్త నా యింటికొచ్చి ఇది మరిచిపోయి వెళ్ళిపోయాడు. దీనిమీది అడ్రస్ చూసి-పోనీ తిరిగిచ్చేద్దామని తీసుకొచ్చాను. మంచిదే అయింది. ఈ విధంగా నిన్ను మళ్ళీ చూశాను—" అన్నాడు.

"చందా రసీదుల పుస్తకం ఇవ్వడం కోసం ఇంత దూరం వచ్చావా? అప్పట్నించీ నీ మంచి బుద్ధి అలాగే

వుందన్న మాట—" అని నవ్వుకుంది సుమతి. అంతలోనే దిగులు ఆమె ముఖాన్నావహించుకోగా—"నువ్వు కానీ ఆయనకు చందా ఇవ్వలేదుగదా—" అంది.

"ఏం?" అన్నాడు రామం ఆశ్చర్యంగా.

"అబద్ధమెందుకూ? నిజం చెప్పేస్తాను. నా భర్త నడిచే దారి మంచిదికాదు. ఆయన సంపాదిస్తున్న ప్రతి పైసా కూడా మోసంతోనే!" అని నిట్టూర్చింది సుమతి.

రామం ఆశ్చర్యపడ్డాడు. కానీ అంతలోనే అతడికి హంతకుడినన్న విషయం గుర్తొచ్చింది. ఈ విషయం తెలిస్తే సుమతి తన గురించి ఏమనుకుంటుంది?

రామం అక్కడ ఎక్కువసేపు వుండలేకపోయాడు. అతడు సుమతిని తన ఇంటికి రమ్మనమని ఆహ్వానించి అక్కణ్నించి బయల్దేరాడు. ఇల్లు దాటి సందు మొగ తిరిగేసరికి అతడికి సుబ్బారాయుడు ఎదురుపడ్డాడు.

"హలో మిస్టర్ సుబ్బారాయుడూ!" అంటూ రామం అతన్ని పలకరించాడు.

సుబ్బారాయుడు రామాన్ని చూసి తడబడి"—మీకు నా పేరెలా తెలుసు!" అన్నాడు.

రామం స్వరం తగ్గించి—"ఒక్క నిముషం అలా పక్కకురా. నేను నిన్నేమీ చెయ్యను. నీ భార్య సుమతి నాకు స్వంత చెల్లెలికంటె ఎక్కువ. చిన్నప్పుడు అయిదేళ్లు కలిసిమెలిసి వున్నాం. నీతో ఒక్కమాట చెప్పాలి. అంతే!" అంటూ చేయిపట్టుకుని అతన్ని దూరంగా ఓ చెట్టుకిందకు తీసుకుపోయి—తగ్గు స్వరంతో హత్య ఎలా జరిగిందో, ఎందుకు జరిగిందో ఆ కథంతా చెప్పాడు.

సుబ్బారాయుడు ఓపికగా ఇదంతా విని—"మీ రిదంతా నా కెందుకు చెబుతున్నారో తెలియదు.

నాకై నేనే నిజాయితీపరుణ్ని కాను. మీ యింట్లో ఏం జరిగిందో మీరు గుర్తుచేసినా తెచ్చుకోను. నన్ను నమ్మండి. వదిలిపెట్టండి. నేను కలిసొచ్చే పనులు తప్ప చెయ్యను. కోరి ప్రమాదాలు ఆహ్వానించను-" అన్నాడు.

రాముం అప్పటికతన్ని వదిలిపెట్టాడు.

మర్నాడు భార్యాభర్తలిద్దరూ కలిసి సుబ్బారాయుడింటికి బయల్దేరారు. ఆ యిల్లు తాళంవేసివుంది. వాకబు చేయగా సుబ్బారాయుడు ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోయ్యాడని తెలిసింది.

ఆ తర్వాత అతనేమయ్యాడో వాళ్ళకి తెలియలేదు.

7

పద్మనాభం అంతర్ధానం పోలీసు రిపోర్టుదాకా వెళ్ళడానికి కొన్ని నెలలు పట్టింది. పోలీసులు విచారించి ఏమీ తేల్చలేకపోయారు. అనుమానితుల జాబితాలోకి రాముం రాలేదు. ఓ సంవత్సరం గడిచేసరికి ఆ కేసు ఫైలు మూల పడింది.

ఒక హత్య చేసి అంత సులభంగా తప్పించుకోగలనని రాముం ఎన్నడూ అనుకోలేదు. కొంతకాలంపాటు అతను ఆవేశాన్నణచుకున్నప్పటికీ—క్రమంగా అతడినేదో మొండి ధైర్యం ఆవహించుకుంది. రాముం తన ఆవేశాన్ని ఎప్పటివలెనే ప్రకటించడం ఆరంభించాడు.

"ఆవేశం మీ చేత ఓ హత్య చేయించింది-ఆ విషయం మరిచిపోకండి—" అంటూ గిరిజ భర్తను ఎన్నోమార్లు మరీ మరీ హెచ్చరించింది.

"నేను చేసిన హత్య దైవనిర్ణయం. ఒక దుర్మార్గుడికి నా ద్వారా శిక్ష విధించబడాలని దేవుడు నిర్ణయించాడు. నేను నిమిత్త మాత్రుణ్ని. అందుకే నాకే అపాయమూ

వాటిల్లలేదు. ఇంక నేను దేనికీ భయపడను. నా ఆవేశం నాకు మేలు చేస్తుందేకానీ కీడుచేయదు. లేనిపోని నీతులు నాకు చెప్పకు—" అంటూ రామం తీసిపారేసేవాడు.

"తప్పించుకోగలగడం మీ అదృష్టం. అన్ని పర్యాయాలూ కలిసిరాదు. ఆవేశం అనర్థదాయకం. ఆ విషయం మాత్రం మరిచిపోవద్దు—" అంటూ గిరిజ హెచ్చరించేది.

రెండేళ్ళు గడిచాక రామం ఊరు మారాడు. ఇక్కడ అతడి జీవితం మారింది. సంపాదన పెరిగింది. ఓ అబ్బాయి కూడా పుట్టాడు.

మధ్యతరగతి సంసారాల్లో సంపాదన పెరిగినకొద్దీ ఖర్చు పెరుగుతూనే వుంటుంది. రామం సంపాదన పెరగడంవల్ల ఇంట్లో నాలుగు రకాల వస్తువులూ అమరాయి తప్పితే బ్యాంకులో నిల్వ పెరగలేదు. గట్టిగా రెండు మూడు వేలు కావాలంటే డబ్బుకు తడుముకోవలసిందే!

ఓ రోజు భార్యాభర్తలిద్దరూ ఓ ఎలక్ట్రికల్ షాపులో వాషింగ్ మెషిన్ బేరం చేస్తూండగా వారిని ఒక వ్యక్తి పలకరించాడు. రామానికి వెంటనే అతడు గుర్తువచ్చాడు. అతడు రవికిశోర్!

రవికిశోర్ రామాన్ని కాక గిరిజనే పలకరించాడు.

"హలో మిసెస్ గిరిజా! మనం హోటల్ సంపెంగలో కలుసుకొని రెండేళ్లు దాటిందనుకుంటాను. అప్పటికీ ఇప్పటికీ నీలో ఏమీ మార్పులేదు. ఐ కంగ్రాట్యులేట్ యువర్ హజ్బెండ్. ఆ రోజు మనం ముగ్గురం కలిసి మాట్లాడుకున్న మాటలు-ఆహా—ఇప్పటికీ చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి. వై డోన్ట్ యూ కం దేర్ అగైన్!" అని రామంవంక తిరిగి—"మిస్టర్ రామం—మీ శ్రీమతిని తీసుకుని మా ఊరొచ్చి హోటల్ సంపెంగకు రావాలి మీరు. ఈసారి

మీరు తిరస్కరించలేని ఆఫర్ తో వస్తాన్నేను. సీయూ....” అని వెళ్ళిపోయాడు.

రామానికి నోటమాటరాలేదు.

ఇద్దరూ ఆ షాపులోంచి త్వరగా బైటకు వచ్చేసరికి- రవికిశోర్ కారు వెళ్ళిపోయింది.

ఆ షాపులో రవికిశోర్ కు షేరుందట. రవికిశోర్ స్నేహితులని తెలియగానే వాళ్ళకతను ఎక్కువ మర్యాద చేయబోయాడు. రవికిశోర్ కందులో షేర్లున్నాయన్న విషయం కంపరం కలిగించగా వారిద్దరూ అక్కడ ఉండ లేకపోయారు. ఆ తర్వాత వారు షాపింగ్ కొనసాగించనూ లేదు.

“డర్టీ రోగ్!” అన్నాడు ఇంటిదగ్గర రామం.

గిరిజ మాట్లాడలేదు.

“పద్మనాభానికి పట్టిన గతే వాడికీ పట్టిస్తాను—” అన్నాడు రామం.

గిరిజ భయంగా—“చీటికీ మాటికీ మీరు హత్యల గురించి మాట్లాడకండి!” అంది.

“లేదు గిరిజా! నేను అవతరించిందే దుష్టశిక్షణకోసం- ఇలాంటి చీడపురుగుల్ని ఏరేయాలి—”

“ఇలాంటి చీడపురుగుల్ని ఒకటొకటిగా ఏరే బదులు— ఆ హోటల్ సంపెంగ మీద ఓ బాంబువేస్తే సరిపో తుంది—” అంది గిరిజ.

“ప్రపంచాన్ని రిపేర్ చేయడం నా వల్లకాదు. నా కళ్ళెదుటే నా భార్యను అవమానించినవాణ్ని వదిలి పెట్టను. పద్మనాభం కాక అలా చేసినవాడు రవికిశోర్ ఒక్కడే! వాడు కూడా చస్తేకాని నేను సుఖంగా నిద్ర

"లేను—" అన్నాడు రామం.

"అయితే ఏమంటారు?"

"పద్మనాభం విషయంలో హత్య జరిగాక నాకు గాయపడ్డావు నువ్వు. ఇప్పుడు హత్య జరగడానికీ గాయపడాలి నువ్వు. నా దగ్గర పథకం సిద్ధంగా వుంది-" అంటూ ఇదివరలో తను రవికిశోర్‌ను ఎలా చంపాలను కున్నాడో చెప్పాడు.

"అయితే విలియమ్స్ తెలుసా మీకు?" అంది గిరిజ ఆశ్చర్యంగా.

"తెలుసు—" అన్నాడు రామం—"కానీ వాడికి నేను తెలియదు. పద్ధతి నాకు తెలుసు. విలియమ్స్‌కు నేనో వుత్తరం రాస్తాను. రాసిందెవరో వాడికి తెలి యక్కర్లేదు. ఫలానా చిరునామాలో వుంటున్న యువతి డబ్బు అవసరంలో వుంది—అని రాస్తే చాలు. మిగతా వ్యవహారం వాడే నడుపుతాడు. అందులో వాడు అందె వేసిన చేయి—"

గిరిజ ఆలోచనలోపడింది. కాసేపాగి—"నన్ను కాస్త ఆలోచించుకోనివ్వండి. ఇది చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యవహారంలా తోస్తోంది నాకు—" అందామె.

గిరిజకు ఏం చేయాలో తోచలేదు. విషమ సమస్య వచ్చినట్లే అనుకుందామె. సుఖంగా నడిచిపోతున్న సంసారంలో చిక్కులు తెచ్చిపెట్టవద్దని భగవంతుణ్ని ప్రార్థించింది.

భగవంతుడామె ప్రార్థనలు విన్నాడో లేదో తెలి యదు కానీ ఆ దంపతులకు కొత్త ఉపద్రవం వచ్చిపడింది.

ఓరోజు రామం ఇంటికి వచ్చేసరికి గిరిజ దిగులుగా అతడికి ఎదురై—"కొంప మునిగిపోయిందండీ—" అంది.

"ఏమిటయింది?" అన్నాడు రామం కంగారుగా.

"ఓగంట క్రితం—ఈ కాగితం మనింటి తలుపు సందు లోంచి తోయబడి వుంది—" అంటూ భర్తకు ఆ కాగితా న్నందించిందామె. రామం ఆత్రుతగా దాన్నందుకుని చదివాడు.

"హలో మిస్టర్! నువ్వు చేసిన హత్యకు నేను ప్రత్యక్ష సాక్షినన్న విషయం గుర్తుందా? త్వరలో నేను నిన్ను కలుస్తాను. నేనడిగింది నువ్వివ్వాలి. ఇస్తావనే అనుకుంటున్నాను. ఇవ్వకపోతే వురి తప్పదుకదా మరి! వివరాలు మళ్ళీ వుత్తరంలో రాస్తాను...."

క్రింద సంతకం లేదు.

"ఇది తప్పకుండా ఆ సుబ్బారాయుడి పనే అయుం టుంది—" అన్నాడు రామం.

"సుబ్బారాయుడు కాక మరెవరైనా ఇది రాశారను కుంటే మనకు మనశ్శాంతి కూడా వుండదు. ఆ హత్యకు ప్రత్యక్ష సాక్షి అతనొక్కడే! అతనుకాక ఇంకెవ రున్నారు?" అంది గిరిజ.

"అవును—ఇంకెవరున్నారు?" అన్నాడు రామం. అప్పుడే అతనికి ఏదో స్ఫురించింది. ముగ్గురంటే ముగ్గురికి మాత్రమే ఈ హత్య గురించి తెలుసు. అందులో తనను మినహాయిస్తే మిగిలింది ఇద్దరు. ఒకడు సుబ్బారాయుడు ఇంక....గిరిజ....

రామం వుత్తరాన్ని పరీక్షగా చూశాడు. అది గిరిజ దస్తూరీయేనని అతడికి అనిపించింది.

సుబ్బారాయుడికిలాంటి వుత్తరం రాసే దమ్ములేదు. ఈ వుత్తరం గిరిజే రాసి వుండాలి. రాస్తే ఎందుకు?

ఓ హత్య చేయడంవల్ల ఎన్ని అనర్థాలుంటాయో తనకు తెలియాలి. అందులోని ప్రమాదాలు తనకు అర్థం కావాలి. మున్ముందు హత్యపట్ల తను విముఖుడు కావాలి.

ఇది గిరిజ ఎత్తుగడ!

రామం వుత్తరాన్ని జేబులో పెట్టుకుని—"గిరిజా! సుబ్బారాయుణ్ని, రవికిశోర్‌తోపాటు కలిపి చంపుతాను. నువ్వేమీ భయపడకు—" అన్నాడు.

"ఏది ఏమైనా మీరు కాస్త తొందరపడి వాడి వునికి తెలుసుకోండి—నాకు చాలా బెంగగా వుంది—" అంది గిరిజ.

రామం తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు.

8

అయితే కొద్ది గంటలు తిరక్కుండానే రామం ఆ వుత్తరాన్ని సీరియస్‌గా తీసుకోవలసొచ్చింది.

మరిచిపోయిన పాలడబ్బాలు కొనడం కోసం అతను బజారుకి వెడితే ఓ షాపులో అతడికి సుబ్బారాయుడు కనబడ్డాడు.

రామం వులిక్కిపడ్డాడు.

సుబ్బారాయుడు రామాన్ని చూడలేదు. రామం ఒక్క క్షణం తటపటాయించి—చివరికి సుబ్బారాయుణ్ని పలకరించాలనే అనుకున్నాడు.

రామం పలకరింపు విని సుబ్బారాయుడు ఆశ్చర్యపోయాడు—"ఎవరండీ మీరు?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"నేను గుర్తులేనా నీకు సుబ్బారాయుడూ—" అన్నాడు రామం.

"నా పేరు సుబ్బారాయుడు కాదు. పాపారావు—" అన్నాడా మనిషి.

"అలాగా — నువ్వు పేర్లు కూడా మారుస్తావన్న మాట—" అన్నాడు రామం.

"మీరు చెప్పేది వింటూంటే నాకేదో జోక్ గుర్తొస్తోంది. నాకిప్పుడు టయింలేకపోయింది కానీ మీతో సరదాగా కబుర్లు చెప్పి వుండే వాణ్ని...." అని చటుక్కున అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడతను.

రామం కంగారుగా అతడినినుసరించాడు. అతను తన్నెవరో అనుసరిస్తున్నారన్న ధ్యాసేలేకుండా వెళ్ళిపోయాడు. రామం అతను వెళ్ళిన ఇల్లు బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నాడు. కె. పాపారావు అన్న నేమ్ ప్లేటు కూడా వుందా ఇంటికి.

నేమ్ ప్లేట్ చూడగానే తెల్లబోయాడు రామం. వీడు నిజంగానే పాపారావయుండాలి. లేకపోతే ఇంటికింకో నేమ్ ప్లేట్ ఎందుకుంటుంది?

కానీ తనకు సుబ్బారాయుడు బాగా తెలుసు. తన కళ్ళు పొరబడవు.

రామం తిన్నగా ఇంటికి వెళ్ళిపోయి గిరిజతో—"నాకు సుబ్బారాయుడు వునికి తెలిసిపోయింది. వాణ్నెలాగైనా చంపేయాలి!" అన్నాడు.

గిరిజ చాలా ఆశ్చర్యపడింది-"సుబ్బారాయుడీ ఊళ్ళో వున్నాడా?" అంది ఆత్రుతగా.

"సందేహం లేదు. వాడే ఆ వుత్తరం రాశాడు. ఎటొచ్చీ ఈ ఊళ్ళో వాడి పేరు పాపారావు. వచ్చి ఎంతకాలమయిందో తెలియదుగానీ-నలుగుర్నీ మోసంచేసి బ్రతికే వెధవ—నన్నే బెదిరించే స్థితికి వచ్చాడు—" అన్నాడు రామం.

"మీ రేదో పెద్ద గ్యాంగు లీడర్లా మాట్లాడు

తున్నారు!" అంది గిరిజ.

"గ్యాంగ్ లీడర్ని కాకపోతేనేం—చిటికెలో హత్య చేసి అవలీలగా తప్పించుకోగలను. కాదంటావా?"

"కాదనను. కానీ మనిషిని అదృష్టం అన్నివేళలా కాయదు. మనను ఓ పర్యాయం కాసింది. అపధర్మంగా అనుకోకుండా హత్య చేయడం వేరు కావాలని పథకంవేసి ద్వేషంతో, పగతో హత్యచేయడం వేరు. అలాంటి వాళ్ళను దేవుడూ క్షమించడు. మళ్ళీ మళ్ళీ నేరాలు చేయడంలోనే నేరస్థుడు తప్పటడుగువేసి దొరికిపోతాడు. జరిగింది మర్చిపోండి. ఇంకెవర్నీ హత్య చేయాలని అనుకోకండి—" అంది గిరిజ.

"కానీ గిరిజా! నువ్వో విషయం మర్చిపోతున్నావు. ఆ సుబ్బారాయుడి దగ్గర నా ప్రాణాలు తీసే రహస్యం దాగివుంది. దాంతో వాడు నా ప్రాణాలు తీస్తాడు. లేదా డబ్బుకోసం వేధిస్తాడు. వాణ్ని అంతం చేయలేక పోతే ఎలా?"

"సరే—సుబ్బారాయుణ్ని చంపుతారు. తర్వాత రవికిశోర్ని చంపుతారు. ఇన్ని హత్యలుచేసి మీరు తప్పించుకోగలననే అనుకుంటున్నారా?"

"నీవంటి భార్య వుంటే ఈ ప్రపంచంలో ఏమైనా చేయగలను!" అన్నాడు రామం.

"అయితే వినండి. నేను మీకు ఏ విధంగానూ సాయ పడలేను. అందువల్ల హత్యల సంగతి మీ బుర్రలోంచి చెరిపేయండి—" అంది గిరిజ.

"కానీ సుబ్బారాయుడు నన్ను బెదిరిస్తూ వుత్తరం రాశాడు. దానికేమంటావ్?"

"అది సుబ్బారాయుడు రాయలేదు. నేనే రాశాను!"

అంది గిరిజ.

పక్కలో బాంబు పేలినట్లు వులిక్కిపడ్డాడు రామం- "గిరిజా! ఆ వుత్తరం నువ్వే రాసినట్లు అనుమానించాను. నేను మళ్ళీ మళ్ళీ హంతకుణ్ని కావడం ఇష్టంలేక నన్ను నా ప్రయత్నంనుండి విముఖుణ్ని చేయడానికా వుత్తరాన్ని నువ్వే సృష్టించి వుంటావని నేననుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడు సుబ్బారాయుణ్ని చూశాక ఆ వుత్తరం వాడే రాశాడని తెలిసిపోయింది. నీ అబద్ధాలు నేను నమ్మను. నా ఆలోచనలు నీ దారికి మళ్ళవు. నువ్వు నాకు సహకరించి తీరాల్సిందే!" అన్నాడు.

"మీకు తప్పక సహకరిస్తాను. కానీ హత్యల విషయంలో కాదు. ఆ వుత్తరం నేనే రాశాను. కావాలంటే దస్తూరీ సరిపోల్చండి. ఇంక సుబ్బారాయుడి విషయమంటారా? అతడు అమాయకుడు. మిమ్మల్ని బెదిరించి డబ్బు గుంజే వుద్దేశ్యం అతడికి ఏ కోశానా వుండదని నేను నమ్ముతున్నాను. అతణ్ని చూసినట్లే మరిచిపొండి. నేను త్తరం రాయడం—మీరతణ్ని చూడడం కాకతాళీయంగా జరిగాయి—" అంది గిరిజ.

దస్తూరీ సరిపోల్చగా ఆ వుత్తరం గిరిజ రాసిందేనని తేలింది. కానీ రామం నమ్మలేదు.

9

రామం ఆ యింటి తలుపు తట్టగానే ఓ యువతి వచ్చి తలుపు తీసింది. అతనాశ్చర్యపడ్డాడు. ఆమె సుమతికాదు.

"సుబ్బారాయుడుగారింట్లో లేరా?" అనడిగాడతను.

"సుబ్బారాయుడుగా రెవరు? ఇది పాపారావు గారిల్లు—" అందామె.

"మీరు ...."

"నేనాయన భార్యను...." అందామె.

రామానికి నమ్మకం కలగలేదు—"మీతో ఒక్క క్షణం మాట్లాడాలి. నేను మీకు అన్నలాంటివాణ్ని—లోపలకు రావచ్చా?" అనడిగాడు.

ఆమె అభ్యంతర పెట్టలేదు.

ఇద్దరూ లోపలకు వెళ్ళి కూర్చున్నాక రామం ఆమెను మంచినీళ్ళడిగాడు. ఆమె లోపలకు వెళ్ళివచ్చేలోగా అతనక్కడ గోడలకు తగిలించిన ఫోటోలు చూశాడు. అందులో ఒకటి సుబ్బారాయుడిది. రెండవది ఇంట్లో వున్న యువతిది. మిగతావి ఎవరివో తెలియలేదు.

ఆమె మంచినీళ్ళు తీసుకురాగానే రామం గోడకున్న ఫోటో చూపించి "ఆ ఫోటోలో ఆయనేగా మీ భర్త!" అన్నాడు.

అవుననడానికి కాస్త సిగ్గుపడిందామె.

"చూడమ్మా—మీ భర్త చూస్తే పచ్చిమోసిగాడిలా వున్నాడు. ఆయన నాకు బాగా తెలుసు. మూడేళ్ళ క్రితం వరకూ ఇద్దరం బాగా కలిసిమెలిసి తిరిగాం. ఆయనకు నా స్నేహితురాలు సుమతితోనే వివాహమైంది. ఇద్దరూ చిలకా గోరింకల్లా వుండేవారు. నాకు తెలిసినంతవరకూ ఆయన పేరు సుబ్బారాయుడు. ఇప్పుడు తన పేరు పాపారావంటున్నాడు. సుమతినేం చేశాడో తెలియదు. చంపేశాడో—వేరేచోట వుంచాడో—" అన్నాడు రామం.

"నాకూ ఆయనకూ వివాహమై నాలుగేళ్ళయింది. ఇద్దరం ఇంతవరకూ కలిసిమెలిసి హాయిగా వుంటున్నాం. ఆయన నన్నొదిలిపెట్టి ఏడాదికి పదిరోజులుంటారేమో—అంతే! మీరు చెప్పే కథలేవీ ఆయనతో పొసగడంలేదు.

కానీ నేను మీ బాధ అర్థం చేసుకోగలను-" అందామె.

"అంటే?" అనడిగాడు రామం.

"మా ఆయనకో కవల సోదరుడున్నాడు. అచ్చం ఆయనలాగే వుంటాడు. పేరు సుబ్బారాయుడు. అతడి భార్య సుమతి అవడం నిజం. అయితే అన్నదమ్ములిద్దరికీ సంబంధ బాంధవ్యాలు లేవు. సుబ్బారాయుడి బుద్ధులు మంచివి కాదు. నలుగుర్నీ మోసం చేసి బ్రతుకుతాడు. ఈయనేమో నలుగురిలో గౌరవంగా బ్రతుకుతున్నారు. అందుకని సోదరుడితో అన్ని బంధాలూ తెంచుకున్నారీయన. ఎవరైనా సుబ్బారాయుడి గురించి అడిగినా తనకు తెలియదంటారు. పోలికల కారణంగా ఒకరికొకరు పొరబడతారని ఇలా దూరంగా వస్తే—ఇక్కడ కూడా మీరాయన్ను వెతుక్కుంటూ రావడం నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది—" అందామె.

రామం అనుమానంగా—"అయితే సుబ్బారాయుడెక్కడుంటున్నాడు?" అనడిగాడు.

"ఇంకెక్కడి సుబ్బారాయుడు? అతనూ అతడి భార్యా, ఓ చంటి కుర్రాడూ—ఆర్నెల్ల క్రితం జరిగిన రైలు ప్రమాదంలో చచ్చిపోయారు. శవాలు కూడా గుర్తు తెలీకుండా పోయినై. నలుగుర్నీ మోసం చేసి బ్రతికినందుకు ఆ ఉసురు—అతన్నే కాక—అతడి భార్యా బిడ్డలక్కూడా కొట్టింది—" అందామె.

"శవాలు కూడా గుర్తు తెలియకపోతే మరి సుబ్బారాయుడు పోయాడని ఎలా అనుకున్నారు?"

ఆమె బాధగా నవ్వి—"పెళ్ళైనప్పట్నించీ ఈయనకు సుబ్బారాయుడు మీద అనుమానం. అతడు తన పోలికలతో నన్ను కూడా మోసం చేస్తాడేమోనన్న భయంతో

ఆయన ఏదో వంకపెట్టి ఓ రోజున ఇద్దరూ పచ్చబొట్లు పొడిపించుకునేలా చేశారు. ఆయన చేతిమీద పాపారావు పేరుంటుంది. సుబ్బారాయుడి చేతిమీద అతడి పేరుంటుంది—అదే అతణ్ని రైలు ప్రమాదంలో పట్టిచ్చింది. అతడి దగ్గర్లో వున్న తల్లీబిడ్డల శవం అతడి భార్యా బిడ్డలదని ఊహించాం. తల్లి శవం తెలియకపోయినా—బిడ్డ శవం గుర్తు బాగా తెలుస్తోంది—" అంది.

రామం ఆమెతో మాట్లాడుతూండగానే అక్కడకి పాపారావు వచ్చాడు. అతడి చేతిమీద పాపారావు అన్న పచ్చబొట్టు కూడా చూశాక అతను విచలితుడయ్యాడు.

ఎంతలో ఎంత ప్రమాదం తప్పింది! తీరికూర్చుని తను ఓ అమాయకుణ్ని హత్యచేసేవాడు. అందువల్ల తనకు కొత్త ప్రమాదం రావడం తప్పితే ప్రయోజనమేమీ వుండదు.

పాపారావు నిజంగా పాపారావేననీ—సుబ్బారాయుడికి తెలిసిన హత్యా రహస్యం అతడికి తెలియదనీ-తెలిసిన సుబ్బారాయుడు చచ్చిపోయాడనీ రామం ఊహించలేకపోయాడు.

అతడి మనసిప్పుడెంతో తేలికగా వుంది. ఉత్సాహంగా ఇంటికి వెళ్ళి గిరిజకు మొత్తం విషయమంతా చెప్పి—"జన్మలో నేను మళ్ళీ హత్యా ప్రయత్నం చేయను. అంతేకాదు. ఆవేశాన్ని వదిలిపెట్టి నిదానంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తాను. నిదానించడంవల్లనే పాపారావు గురించిన అసలు రహస్యం తెలిసింది—" అన్నాడు.

"సుబ్బారాయుడు బ్రతికే వున్నా—మీరు కాస్త నిదానిస్తే-అతడివల్ల కూడా మీకే ప్రమాదమూ వుండదని తెలిసేది. ఊరికే ఆవేశపడి హత్యలు చేయాలనుకోవడంవల్ల

ఉరికంబమెక్కడం తప్ప ప్రయోజనమేమీ వుండదు—"
అంది గిరిజ.

ఆయితే ఆమె మనసులో ఓ అనుమానం వుంది. సుబ్బారాయుడు నిజంగా చచ్చిపోయాడా? లేక పాపారావు అలాంటి కథ ఒకటి తయారు చేశాడా?

ఏది నిజమైనా దానివల్ల ఒక విషయం స్పష్టమవుతోంది. సుబ్బారాయుడివల్ల తన భర్తకు ప్రాణ భయం లేదు. సుబ్బారాయుడు చచ్చివుంటే ఎలాగూ బాధలేదు. ఒకవేళ పాపారావే సుబ్బారాయుడై వుంటే—అతను తన భర్తకు భయపడుతున్నట్లు తెలియనే తెలుస్తోంది.

ఏది ఏమైనా పాపారావు గురించి తెలిసిన నిజం రామానికి చాలా మంచి చేసింది. అతడిప్పుడు రవికిశోర్ విషయం కూడా పూర్తిగా వదిలిపెట్టి తన బ్రతుకు తను బ్రతుకుతున్నాడు.

—: ఐపోయింది :—